

[Stensballe.]

at jeg formener, at der ved dets endelige Udformning i alt Fald maa indsættes Bestemmelser, gaaende ud paa, at der maatte være et hvilende Medlemskontingent for de arbejdsløse, som kom ud i en Krise, saaledes at de ikke ved at blive udstødt af Kassen, fordi de ikke kan betale, har Vanskeligheder ved at skaffe sig Arbejde, naar Forholdene en Gang bedrer sig.

Jeg vil sige til Slutning, at mit Parti godt kunde være gaaet med til, at det offentlige ydede yderligere Understøttelse nu i denne Krisetid, men det maatte da ske paa et Forsikringsgrundlag, og det kunde Kasserne ogsaa godt selv have arrangeret gennem Forøgelse af Dageantallet for vedtægtsmæssig Arbejdsledsheds-kassehjælp. Skulde det knibe dér, kunde vi maaske have hjulpet noget til herindefra. Vi vil for vort Vedkommende være rede til at følge med med offentlige Tilskud lige saa langt, som Medlemmerne selv gaar, men for os staar det som det altoverskyggende at faa Lovhjemmel til Oprettelse af Krisefonds, eller hvad man vil kalde noget saadant, hvorefter der fortsættes med Hjælpen ud over den vedtægtsmæssige Understøttelse. Dertil er vi villige til at yde Startkapital i rundeligt Omfang, saaledes som vi ogsaa har vist. For de vanskeligt stillede, nemlig de ufaglærte, forekommer det mig, at Udsigterne for i Aar er bedre, end de var i Fjor, idet Regeringen i Fjor, som jeg har omtalt, trak omkring en halv Snes Millioner ud af Motorafgiften, som først kommer til Disposition i Aar, fordi der skulde foretages Projekteringsarbejder, inden de kunde anvendes. Og nu i Aar er de stillet til Raadighed samtidig med, at alle de andre Motorafgifter bliver stillet til Raadighed. Hvis Regeringen vil antage det af det konservative Folkeparti og os stillede Ændringsforslag til Motorafgiftsloven, hvorefter der sikres samtlige Amter og Kommuner fra 1. April indtil 80 pCt. af deres Vejdogifter af Motorafgiften, et Forslag, som selv Motororganisationerne har udtalt sig velvilligt om, vil der ikke ske nogen Forsinkelse for Vejarbejdernes Vedkommende i Aar, men saa vidt jeg kan regne ud, vil et Beløb af op imod 70 Mill. Kr., maaske mere, kunne udnyttes ikke mindst til Gavn for de ufaglærte. I Fremtiden vil Kommunerne da ganske nøje kunne budgettere paa dette Grundlag. Selve Forslaget er ikke offentliggjort, men det har været omtalt i Aviserne, og derfor har jeg ment mig berettiget til at omtale det her, men jeg skal i øvrigt ikke komme

nærmere ind paa det. Jeg har kun henledet den høje Regerings Opmærksomhed derpaa. Med andre Ord, der vil derigennem kunne skaffes mere Arbejde, end sket er i Fjor, for de ufaglærte. Derigennem vil det ogsaa efter min Opfattelse blive lettere for de ufaglærte Arbejdere at gaa ind paa at starte Krisekasser. Vi er, som sagt, villige til at yde Startkapital i det Omfang, som vi har givet Udtryk for. Vi ser saadan paa det, at der i Løbet af et Par Maaneder vil blive et større Antal arbejdsløse end nu, at adskillige vil have opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelser og i stort Antal være henvist til Hjelpekasserne og lignende og derigennem falde Kommunerne til Byrde, idet vi mener, at som Situationen er nu, vil det blive vanskeligt for Industriarbejderne at komme igennem foreløbig. Jeg beklager, at Mindretallet ikke for Tiden har villet forhandle paa det Grundlag, vi har fremsat. Man burde hurtigst muligt søge at faa oprettet Krisekasser, saa at de arbejdsløse kunde opnaa en retmæssig Hjælp paa Forsikringsgrundlag og Kommunerne blive aflastet for en Del af de tyngende Byrder til Hjelpekasseudgifter. Vi overlader derfor Regeringen og dens Partier Ansvar for i alt Fald, i gunstigste Fald, at have forsinket Oprettelsen af Krisekasser, og jeg skal hermed paa Flertallets Vegne anbefale det af os stillede Ændringsforslag til Vedtagelse og anbefale, at man stemmer imod Regeringens Forslag.

Ludvig Christensen: Som det fremgaar af Betænkningen, har Mindretallet i Udvalget, efter at vi havde ført en Række Forhandlinger, maattet erkende, at nu kunde vi ikke fortsætte længere med disse Forhandlinger. Det Lovforslag, der var den egentlige Aarsag til Udvalgets og Underudvalgets Nedsættelse, var jo et af Regeringen fremsat Lovforslag, der er oversendt til Landstinget efter at være vedtaget med betydeligt Flertal i det andet høje Ting, og at blive siddende i Udvalget og foretage lange Rækker af Undersøgelser om et Problem, der i Øjeblikket er til Forhandling i et Folketingsudvalg, og saa lade Regeringsforslaget blive liggende ganske urørt, det vilde der ikke være ret megen Mening i. Men hertil kommer, at en af Forudsætningerne for Forhandlingernes Optagelse i et Underudvalg var, at man fra konservativ Side stillede i Udsigt, at hvis der blev Enighed om Krisefonds, saa havde man en Pulje, hvori der var noget. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Udvalget sagde for et Øjeblik siden, at vi fra de øvrige Partiers Side har gjort os meget store An-